

Památka zesnulých: 3. Tváří v tvář smrti

Není třeba propadat beznaději. Navzdory údolí stínů, které nás dělí, jsme všichni, zesnulí i my pozůstalí, v rukou věčného a zejména laskavého a milosrdného Boha.

Památka zesnulých

Tváří v tvář smrti

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází. Amen.

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat; je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat; je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat; je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat; je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas mluvit; je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.

Jaký užitek má ten, kdo pracuje, ze všeho svého pachtění? Viděl jsem lopotu, kterou Bůh uložil lidským synům, a tak se lopotí. On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná.

Poznal jsem, že není pro něho nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro.

Kazatel 3, 1-12

Milí zarmoucení, příbuzní a přátelé, sestry a bratři.

V tichém zármutku vzpomínáme na ty, kteří nás předešli. Vydali se cestou, kterou máme dříve nebo později jít každý z nás.

Náš život bez výjimky neoddělitelně souvisí se smrtí. Kde jinde, než ve chvíli vzpomínek si to máme příležitost znovu uvědomit. *Memento mori – pamatuj na smrt.*

Na smutečním oznámení bývá uveden verš z knihy žalmů:

„Člověk se podobá vánku, jeho dny jsou jako stín pomíjivé“.

A my všichni víme, že je to tak. Když je člověk mladý, ještě mu to nepřijde, ale jak léta přibývají, čím dál víc nám dochází, že tu na světě nejsme napořád.

„Je čas rození a čas umírání, je čas hledat i čas ztrácet,“ četli jsme na začátku biblického Kazatele.

„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas.“

Na druhou stranu, stejný Kazatel hned vzápětí potvrzuje, že navzdory tomu stojí za to žít.

„Vždyť Bůh učinil všechno krásně a v pravý čas.“

Je to velice důležitá informace. Znamená to, že náš život není jen nějaká náhoda. Každý z nás jsme zde na světě v pravý čas.

Jde o to, tenhle pravý čas, který nám byl darován, nepromarnit. Už se totiž nebude opakovat.

Zároveň ale věříme, že Bůh je vedle života dočasného i dárce života věčného. Všemohoucí nám totiž *„do srdce dal i touhu po věčnosti,“* jak praví Kazatel.

Jenže pochopit věčnost je pro nás lidi omezené časem prakticky nemožné. Co s tím?

Jsou v zásadě dvě cesty. Můžeme o věčnosti přemýšlet, mudrovat o ní a spekulovat, anebo si necháme poradit od moudrého Kazatele:

„Poznal jsem, že pro člověka není nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro.“

Nepromarnit život, nedovolit, aby nám protekl bez užitku mezi prsty, je vlastně tak jednoduché: Stačí se radovat a konat dobro. Mudrováním bychom jenom ztráceli čas.

A protože darovaný čas je časem pravým, to znamená jedinečným, neopakovatelným, časem, který v sobě skrývá spoustu příležitostí, je třeba jej využít. Jak? No jednoduše tak, že se budeme radovat a konat dobro. Není v tom žádná věda.

Radovat se dá vlastně vždycky a všude. *„Vždycky se radujte,“* píše apoštol Pavel a rozhodně tím nemá na mysli nějaké naaranžované veselí. Stačí si jen na chvíli sednout a spočítat si to. Možná by se dalo slovo radost zaměnit slovem vděčnost, úzce spolu souvisejí. Když je člověk vděčný za všechno dobré, čím byl v životě obdarován, umí se i radovat.

„Poznal jsem, že není nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro,“ praví Kazatel a dává nám všem pozůstalým příležitost, abychom nezůstali stranou.

Pohřeb nemusí být tragickou tečkou za ukončeným životem, ale vděčným rozpomínáním se na všechno to dobré, co jsme mohli se zesnulým za jeho života prožít. Určitě si při tom tichém rozpomínání vybavíme i některé střípky vykonaného dobra, které tu po něm zůstaly. Byť by to byl třeba jen přátelský pozdrav nebo ochotná nabídka pomoci.

Platí jedna pravda, že ten, kdo žije s vděčností za všechno dobré, co přijímá, ten se dokáže i radovat,

ten umí také darované dobro předávat dál. Takhle nějak vypadá věčný život, který sice nedokážeme postihnout, ale který se dá docela dobře žít už nyní, ještě předtím, než se vydáme cestou stínů smrti, která dříve nebo později čeká každého z nás.

Co říci závěrem? Byť to nezní příliš pohřebně, nezbyvá než se radovat a konat v životě dobro. Slza nám sice jistě ukápně, ale jinak není třeba propadat beznaději. Navzdory údolím stínů, které nás dělí, jsme všichni, zesnulí i my pozůstalí, v rukou věčného a zejména laskavého a milosrdného Boha. Amen.

Dobrý Bože, stvořiteli světa a všeho, co je vněm, přicházíme za tebou. Tváří v tvář smrti obracíme svůj zrak k tobě, který všemu dáváš život. Chceme ti poděkovat za všechno dobré, co jsme od našich drahých zesnulých přijali, za jejich život ti děkujeme.

Stůj při nás i ve chvíli, kdy truchlíme a jsme pohrouženi do vzpomínek. Doplň, prosíme, naše zásoby víry, naděje a lásky abychom v naší lidské konečnosti mohli již nyní zahlédnout záblesky nového nebe a nové země, znamení přicházejícího království spravedlnosti a pokoje.

Díky tobě, náš Bože, že poslední slovo v tomto životě nemá smrt, že poslední slovo máš ty, který jsi v Kristu smrt přemohl. Za to tě i dnes oslavujeme a z toho se radujeme. Slyš nás, dobrý Bože, když se k tobě nyní budeme modlit slovy, které nás naučil náš Pán.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen.

Hospodin je slitovný a milostivý, sho-vívavý, nejvyšš milosrdný; nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach. Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí; sotva ho ovane vítr, už tu není, už se ne-objeví na svém místě. Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí.

Žalm 103, 8-17

Poručme naše zesnulé do milosrdných rukou věčného Boha. Učiňme to v pevné a jisté naději, v níž očekáváme vzkříšení k věčnému životu skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Amen.

PeČ

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)